

Nr 1260

av herrar Ullsten och Strömberg
om översyn av rättegångsbalkens bestämmelser om vittnesed och domared.

I sitt slutbetänkande (SOU 1972:36) Samhälle och trossamfund tog 1968 års beredning om stat och kyrka upp frågan om vittnesed. I praktiken torde rättegångsbalkens bestämmelser om vittnesed och sanningsförsäkran tillämpas så, anförde beredningen (s. 100), att det ankommer på vittnet att självt ta initiativ för att få avlägga sanningsförsäkran. Beredningen sade sig finna det väsentligt att lagen omformuleras, så att det klart framgår att här är fråga om två likvärdiga alternativ.

Beredningens förslag beträffande den framtida gestaltningen av förhållandet mellan staten och svenska kyrkan har lagts åsido. Frågan om en omarbetning av bestämmelserna om edsavläggelse, så att en från religionsfrihetssynpunkt mera tillfredsställande ordning kommer till stånd, har emellertid inget direkt samband med hur förhållandet mellan staten och kyrkan skall vara utformat. En sådan omarbetning bör därför aktualiseras utan dröjsmål.

I det sammanhanget finns det skäl att från samma principiella utgångspunkt uppmärksamma också rättegångsbalkens bestämmelser om domared, vilka inte särskilt berördes i beredningens betänkande.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om en översyn av
rättegångsbalkens bestämmelser om vittnesed och domared.

Stockholm den 26 januari 1974

OLA ULLSTEN (fp)

K.-E. STRÖMBERG (fp)